

прѣчи, поведи на часа войската си къмъ Солунъ, дѣто по онуй време са намѣрваше и И-ръ Михаилъ; този послѣднийтъ щомъ са научи за новото пристиганье, остави града и са озова въ столнината си, като предаде сичкыя си тваръ и сичкото си иманье въ рѣцѣтъ на *Еммануила Иваца* съ заповѣдь да ги прѣнесе въ Византія. Ивацъ, вмѣсто да отговори на довѣріето на своя Господарь, прѣдаде на Доляна по-веренното му отъ императора. И този похититель въ скоро време доста са усили да испрати едно тѣло войска подъ командата на нѣкого си *Канкана* да обсади Диррахіумъ, който не можѣ да трай много и са предаде. Той отдѣли и друго едно тѣло, което са управляше отъ нѣкого си *Антемія* къмъ Гръцкытъ предѣлы. Като приближихъ войскытъ му татакъ, и Никополската область (на Адриатическото море) са възбунтува, Долянъ посѣче римскытъ офицеры до единъ и сичката тѣзи область му са подчини, какъто и Диррахіумъ.

§. 34. Продълженіе.

Между туй *Алузіанъ* вторыйтъ сынъ на Аарона, и братъ на Владислава, послѣдній българскый царь, бѣше обвиненъ за нѣкои си лихоимства отъ жителитѣ на Теодосіополь, дѣто Василь бѣше го поставилъ за управитель. А Иванъ, братъ на императора, който смъртно мразяше *Алузіана*, еше го подклади; тѣй щото Михаилъ му въспрѣ входа въ двора и го задлъжи безъ испытъ да плати една значителна сума отъ злато. Той му отнѣ между другото и самата негова жена, отлична на хубость, въ която бѣше крайно влибенъ. *Алузіанъ*, като незнаеше до кждѣ Императора, подскуросанъ отъ брата си, може да прострѣ своята злоба, скрышно излѣзе отъ Цариградъ, и, прѣблеченъ въ ерменскы дрѣхы намѣри са въ Остробось (?) дѣто Долянъ имаше станътъ на войска-